

Ministr financí Zbyněk Stanjura jednal o financování DIAMO ve Stráži pod Ralskem. Finanční prostředky na rok 2024 máme zajištěny. | DIAMO2026 | Co nového na haldě Heřmanice | Jarní setkání ekonomických pracovníků na závodě GEAM | Báňští záchranáři z Polska navštívili závod HBZS | Vědecká návštěva inspektorů MAAE do uranových dolů | Spolupráce s Českou zemědělskou univerzitou v Praze | Propad ve vilové čtvrti v Chomutově | Důl ČSA v Karviné chtějí památkáři zapsat na seznam kulturních památek | DIAMO je členem projektu SUPREEMO | Příspěvky z našich řad | 9. ročník střeleckého závodu o Putovní pohár ředitele o. z. TÚU | Hornický ples | Návštěva České inspekce životního prostředí | 30 let od posledního huntu na Dole Kateřina v Radvanicích | Činnost laboratoře v Horním Slavkově | Sčítání netopýrů v opuštěných důlních dílech ve správě závodu SUL Příbram

Ministr Stanjura v provozu Neutralizační a dekontaminační stanice 10 ve Stráži pod Ralskem

Ministr financí Zbyněk Stanjura jednal o financování DIAMO ve Stráži pod Ralskem. Finanční prostředky na rok 2024 máme zajištěny.

V rámci výjezdního zasedání vlády ČR v Libereckém kraji navštívil ministr financí Zbyněk Stanjura v polovině března státní podnik DIAMO ve Stráži pod Ralskem, kde jej přivítal ředitel státního podniku Ludvík Kašpar. Hlavním tématem návštěvy bylo zajištění financování činností podniku v letošním roce. Na odštěpném závodě Těžba a úprava uranu se detailně seznámil s požadavky na zajištění provozu komplexu sanačních technologií a navštívil i nové zázemí Závodní báňské záchranné služby Hamr.

Hlavní činností státního podniku DIAMO je zahlazování následků hornické činnosti po těžbě uranu, rud a uhlí. Na tuto svoji činnost dostává každoročně přiděleny finanční prostředky ze státního rozpočtu. Zajištění financování státního podniku DIAMO bylo hlavním tématem pracovního jednání ministra financí Zbyňka Stanjury ve státním podniku DIAMO.

Ředitel Ludvík Kašpar k tomu uvedl: „Velmi si vážím toho, že si pan ministr našel čas a přijel k nám do Stráže. Je to pro nás důležité nejen z hlediska jednání o financování podniku, ale také proto, že právě ve Stráži pod Ralskem sanuje státní podnik DIAMO finančně a technicky nejnáročnější zátěž, a tou je zátěž po chemické těžbě uranu.“

Chemická těžba uranu probíhala ve Stráži pod Ralskem do poloviny 90. let minulého století, a to podzemním loužením roztokem kyselin. Po ukončení těžby tak v podzemí zůstaly miliony tun kontaminantů, které DIAMO postupně odstraňuje, a to na ploše cca 27 km² zasaženého podzemí. Bez aktivního zásahu by kontaminace ohrožovala podzemní zdroje pitných vod i na vodu vázané ekosystémy. Ludvík Kašpar doplnil: „K sanaci podzemí využívá DIAMO síť moderních sanačních technologií, kterými kontaminované roztoky čerpáme a čistíme na takové limity, které již pro životní prostředí neznamenaají zátěž. Sanace je dlouhodobý a technologicky náročný proces, který s sebou

přináší i nemalé nároky na jejich financování.“

I proto přistoupilo letos vedení státního podniku DIAMO k významné racionalizaci podniku s cílem snížit náklady za součas-

ného naplnění povinností podniku a při zachování nejvyšší míry ochrany životního prostředí a zdraví a bezpečnosti obyvatelstva.

Celý průběh pracovního jednání ve státním podniku DIAMO

zhodnotil ministr financí Zbyněk Stanjura následovně: „Jsem rád, že jsem mohl vidět činnost podniku přímo na místě. DIAMO jako podnik s celorepublikovou působností má velmi náročnou a jedinečnou úlohu v revitalizaci životního prostředí po těžbách surovin. A to je činnost náročná nejen finančně, ale také na řízení celé činnosti podniku. Racionalizaci DIAMO tak jednoznačně vítám. Dnes mohu i jménem pana ministra Síkely říci, že finanční prostředky pro rok 2024 bude mít státní podnik zajištěny v potřebné výši.“

Ministr financí zakončil svou návštěvu na odštěpném závodě Těžba a úprava uranu, kde si prohlédl nové pracoviště Závodní báňské záchranné služby Hamr.

V návaznosti na uvedené jednání státní podnik DIAMO obdrží potřebné finanční prostředky a jeho činnost je pro rok 2024 finančně pokryta. ■

Ing. Lenka Rychtaříková
vedoucí odboru komunikace, ŘSP

Ministr s ředitelem podniku na stripovací koloně

DIAMO2026

Vize a strategie podniku DIAMO 2026 je v přípravě!

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

aktuálně podnik prochází největšími změnami za posledních dvacet let. Je jasné, že reorganizace přináší řadu otázek, nejistot a obav. Ačkoli se snažíme více a lépe komunikovat, vždy se najde nějaká oblast nebo informace, která není ze strany vedení dostatečně vysvětlená nebo se vysvětlení nedostane všude tam, kde je potřeba. Přesto, že je taková situace v podnicích našeho rozsahu logická a úplná informovanost je reálně nedosažitelnou metou, snažíme se naši komunikaci stále vylepšovat a posouvat. Vnímám, že řada zaměstnanců, kterých se reorganizace přímo dotýká, pochopitelně řeší své další působení ve státním podniku a vše s tím spojené, přesto mi dovoluji při této příležitosti krátký výhled do budoucnosti.

Již několikrát jsem psal o vizi a strategii DIAMO2023. Dnes mohu konstatovat, že podstatná část úkolů, které jsme si předsevzali, je splněna nebo splněna z větší části. Nejvíce se nám dařilo naplnit úkoly v oblasti dané naším hlavním posláním – v oblasti zahlazování následků hornické činnosti a osvojování ložisek. Velkého pokroku jsme dosáhli ale i v rámci transformace některých vnitropodnikových procesů. Ačkoli je řada projektů ještě rozpracována a čeká nás je-

jich dotažení k naší všeobecné spokojenosti, nejsme daleko od vytýčených cílů.

Se zkušeností z uplynulých tří let, pokračující reorganizací a především s výhledem na další období jsme ve vedení podniku připravili návrh vize a strategie podniku pro období do roku 2026. Doba je stále turbulentní, a tak opět volíme relativně krátké období. Nezbytným východiskem pro naše další plány je co nejrychlejší a pokud možno hladké dokončení reorganizace podniku, která je již sama o sobě obrovskou výzvou pro nás pro všechny, už jen například kvůli krátkému času, který na její přípravu a realizaci máme.

Naše vize, jak by měl být podnik vnímán zaměstnanci i externím okolím, se v zásadě nemění. Stále chceme být atraktivní zaměstnavatel nabízející zajímavou práci, rozvoj a příležitost podílet se na práci s vysokým společenským a environmentálním dopadem. Stejně tak pro okolí chceme být transparentním, důvěryhodným a odborným partnerem. Nepředpokládáme, že v diskusi s nově jmenovanými managementy i některými stávajícími dojdeme k nějakým zásadním změnám vize. Na druhou stranu předpokládáme větší diskusi ke stanovení strategie, jak této vize dosáhnout, když jsme k její tvorbě přistoupili jinak než v uplynulém období. Pro každou oblast silných a slabých stránek, příležitostí a hrozeb jsme definovali několik klíčových témat, kterým bychom se chtěli prioritně věnovat a rozvíjet je. Ke každému tématu jsme navrhli konkrétní cíle, projekty a parametry, kterých by mělo být dosaženo.

V případě rozvoje silných stránek bychom se rádi zaměřili na rozsáhlé portfolio majetku, dobrou vybavenost podniku, zkušené zaměstnance a udržení know-how a v neposlední řadě na udržení stability podniku. Naopak, v rám-

ci eliminace slabých stránek, vidíme jako nutnost zaměřit se na další digitalizaci agend, odměňování zaměstnanců v celé šíři mzdové politiky podniku, zlepšování řízení, HR procesy a firemní kulturu. Velké příležitosti pro rozvoj podniku i zajištění financování vidíme v oblasti efektivního hospodaření s majetkem, v naplňování UV č. 713/2017 a nyní přicházejícího Critical Raw Materials Actu, v probíhající reorganizaci i ve správě a likvidaci důlních děl v ČR. V návaznosti na řízení rizik ve státním podniku se musíme soustředit i na aktuální hrozby, zejména v oblasti zajištění financování podniku, volatilitu cen komodit a energií, odchody zkušených zaměstnanců do důchodu a bezpečnosti IT systémů. S finální podobou naší klíčové vize a strategie pro roky 2024–2026 vás podrobněji seznámíme po detailní diskusi se závody Stráž, Příbram, Karviná a HBZS.

Svět se dynamicky mění a státní podnik musí na změny reagovat aktivně. Někdy rychle bez větší přípravy, někdy je na hledání optimálního řešení času více. Věřím, že v novém uspořádání podniku budeme vše zvládat lépe.

Ing. Ludvík Kašpar
ředitel státního podniku

Co nového na haldě Heřmanice

Na posledním jednání nezávislé mezirezortní skupiny, konané 25. března, státní podnik DIAMO představil závěry studie, která analyzuje různé technické přístupy k sanaci heřmanického odvalu a vytypovala několik variant sanačního zásahu. Členové skupiny byli rámcově seznámeni s výhodami a nevýhodami jednotlivých variant řešení. Vedení státního podniku dostalo za úkol do 20. června vytipované varianty rozpracovat do detailní podoby, a to zejména z hlediska dopadu sanačních prací na životní prostředí a jejich časové a finanční náročnosti.

Navržené varianty sanace

- **supernulová varianta:** předání nebo prodej lokality;
- **nulová varianta:** prodloužení oddělovací stěny „A“ až k nádrži K2, následně bude prováděn monitoring vybraných složek životního prostředí a nejnútější operativní zásahy v termicky aktivní části na pozemcích DIAMO; přirozená sukcese lokality;
- **pasivní varianta:** podobná předchozí nulové variantě (tj. bez většího sanačního zásahu v termicky aktivní části), navíc zahrnuje vybudování oddělovacích stěn kolem termicky aktivní části (stěny část A, B a C);
- **sarkofág a injektáž:** aktivní sanace horké středové části s cílem snížení její výšky pomocí injektáže a její následné zapouzdření, zároveň s využitím bariér (oddělovacích stěn A, B a C) proti přenosu termiky mimo střední část, rovněž realizace monitoringu;
- **sarkofág:** řešení horké středové části bez snížení její výšky, pouze jejím zapouzdřením, zároveň

s využitím bariér (oddělovacích stěn A, B a C) proti přenosu termiky mimo střední část, rovněž realizace monitoringu;

- **sarkofág a „polská“ metoda:** sanační zásah pouze ve střední termicky aktivní části bez snížení její výšky formou jejího zapouzdření, po předchozím zaplavení termicky aktivních oblastí inertní suspenzí pomocí vsakovacích rýh, v kombinaci s realizací oddělovacích stěn A, B a C proti přenosu termiky mimo střední část, zároveň realizace monitoringu;
- **kazetování:** plošně nejrozsáhlejší sanační zásah spojený s odtěžením a rozebráním termicky aktivní

části, zchlazením horkého materiálu a jeho uložením do kazet ve studených částech odvalu; zároveň se předpokládají přesuny termicky nezasaženého materiálu s možností separace uhelné složky.

Zpracovatel studie „supernulovou“ variantu dále nerozvádí. Rozpracovává spíše další metody sanačních prací a jejich vzájemnou kombinaci. Již nyní je zřejmé, že jakýkoliv zásah do odvalu se setká s dočasným (ovšem nikoli krátkým) významným zvýšením nepříznivého vlivu na okolní životní prostředí ve srovnání se současným stavem. „Hlavní prioritou je pro nás zajištění ochrany zdraví občanů a životního prostředí. Proto je potřeba důkladně zvážit jednotlivé varianty a jejich kombinace tak, aby zátěž pro životní prostředí a zdraví obyvatel během sanačního zásahu byla co nejmenší“, říká ředitel odštěpného závodu ODRA Rostislav Dudáš.

Východiska

Technicky jednoduchou, technologicky nenáročnou a poměrně levnou sanační metodou je dobudování oddělovacích stěn, které jednoznačně eliminují potenciální rozšíření termické aktivity do okolních částí odvalu. Bez zásahu do termicky aktivní části ale budou i nadále přetrvávat nežádoucí emise do ovzduší. Samotný zásah do termicky aktivní části podstatně zvyšuje finanční náklady na sanaci včetně prodloužení potřebné doby na zpracování hlušiny.

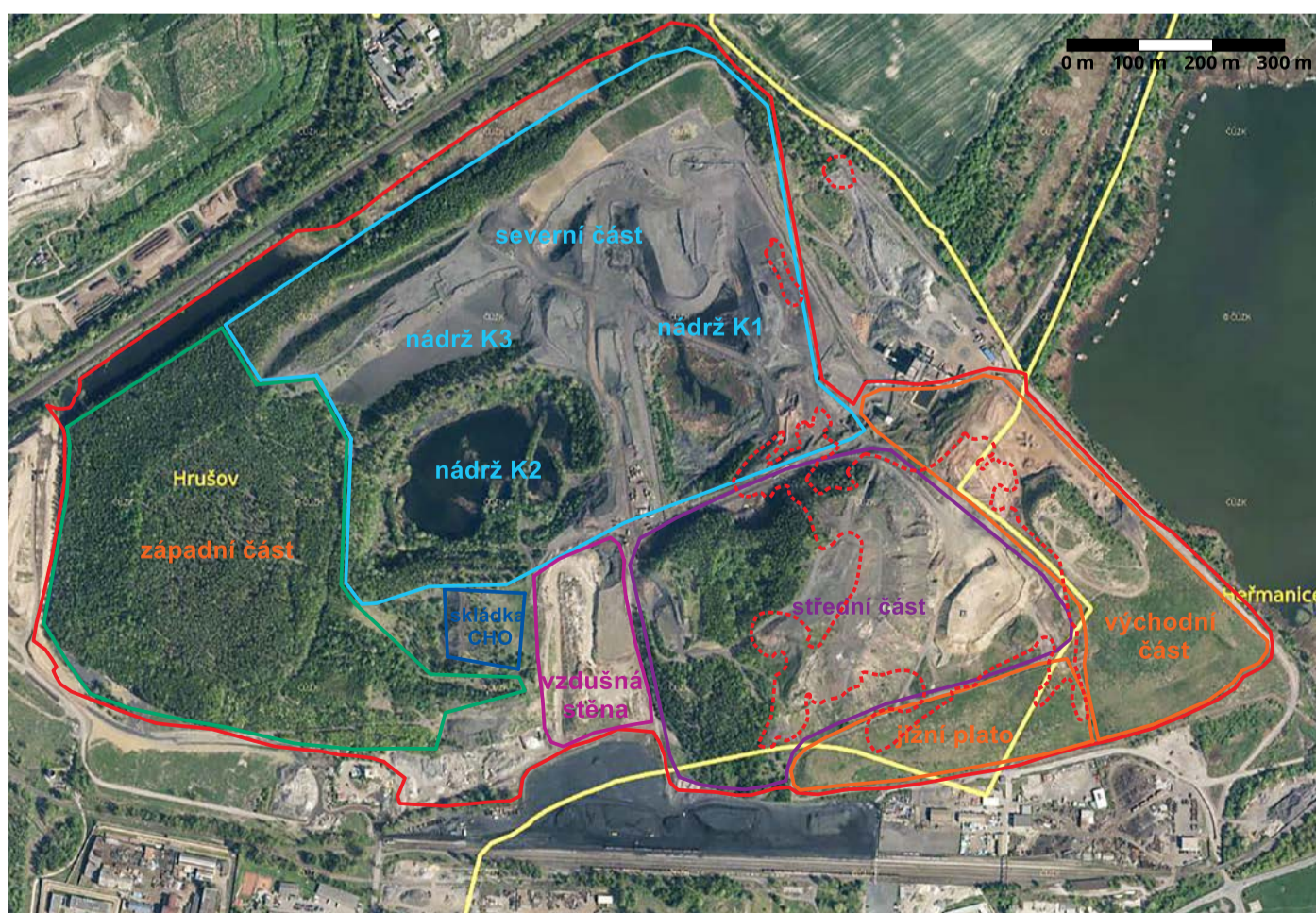
Sanace hořící části odvalu, ať již zapouzdřením nebo celkovým zchlazením však jednoznačně eliminuje nežádoucí emise. Za jeden z reálných dílčích postupů bylo považováno využití injektáže povrchu haldy, což znamená vtlačení cementopípkové směsi prostřednictvím krátkých vrtů do tělesa termicky aktivního odvalu s cílem snížení termické aktivity. Poloprovozní zkouška však prokázala extrémně malý dosah injektážní směsi do okolí injektážního vrtu v reálných podmínkách heřmanic-

ké haldy. Nutnost zahuštění vrtů na rozteč 0,5 metru tak sanační variantu při použití tohoto postupu mimořádně prodražuje, resp. činí ji nejdražší. Naopak, využití zasakovacích rýh by bylo zajímavou alternativou. Zasakovací rýha je alternativou ve formě mělkého zářezu do povrchu odvalu, do kterého je následně vpravena řídká cementopípková směs s cílem snížení termické aktivity a zatěsnění povrchu proti přístupu vzdušného kyslíku.

Technicky a časově nejnáročnější variantou je jednoznačně celkové rozebrání odvalu (varianta kazetování). Za zásadní problém je považován dlouhodobý negativní dopad na životní prostředí v průběhu realizace sanačních prací spojený s výrazně zhoršenou kvalitou ovzduší i podzemních a povrchových vod. Složitým úkolem by bylo rovněž vyřešení zdroje většího množství vody pro chlazení a dostatečný prostor pro dílčí ukládání materiálu. Jedním z důležitých doporučení zpracovatelů studie je to, aby veškeré zemní práce spojené s přesuny hmot byly soustředěny v prostoru odvalu Heřmanice, aby se předešlo zhoršení imisní situace vlivem zvýšeného pohybu nákladních vozidel v širším okolí. Výsledná sanační metoda bude vybrána na základě zhodnocení technické proveditelnosti, environmentálních dopadů, finanční a časové náročnosti.

Tomáš Indrei
odbor komunikace
ŘSP

Po načtení QR kódu naleznete podcasty obsahující fakta týkající se heřmanické haldy:

Mapový podklad byl převzat z Národního geoportálu INSPIRE, 2024

Komplex heřmanického odvalu je rozdělen do šesti dílčích částí:

- **Západní část s plochou 194 900 m²:** proběhla biologická sukcese, nejsou zde plánovány sanační zásahy, tato část představuje cílový stav celého území.
- **Severní část s plochou 335 400 m²:** částečně termicky aktivní, jedná se o území pro případnou sanaci.
- **Střední část s plochou 187 600 m²:** území je částečně termicky aktivní (s nejvyšší intenzitou), jedná se o území určené pro případnou sanaci.
- **Východní část s plochou 96 120 m²:** sanaci a rekultivaci provádí soukromý subjekt.
- **Oddělovací (vzdušná) stěna A:** v současnosti je ve fázi výstavby.
- **Jižní plato s plochou 46 000 m²:** částečně sanováno a rekultivováno.

Zbývající plochy na odvalu Heřmanice zaujímají oblast oddělovací vzdušné stěny A, skládky chemického odpadu a ostatní plochy.

Jarní setkání ekonomických pracovníků na závodě GEAM

Ve dnech 19.–20. března 2024 proběhlo na odštěpném závodě GEAM v Dolní Rožince další plánované pracovní setkání zástupců ekonomických útvarů státního podniku DIAMO. Pravidelná setkání v různých zájmových lokalitách státního podniku mají za úkol přiblížit problematiku jednotlivých závodů ostatním kolegům a samozřejmě jde také o poznávání a navazování kontaktů se svými profesními protějšky na jednotlivých závodech. Na minulých setkáních jsme se tak již seznámili s historií a současností odštěpného závodu ODRA, s problematikou nejmladšího odštěpného závodu PKÚ a nyní přišla řada na Vysočinu a činnost odštěpného závodu GEAM. Hlavním cílem pracovních setkání je zejména nabytí nových informací z oblasti ekonomiky, daní a financování, připravovaných zákonných změn či změn ve vnitřním řízení ekonomického úseku státního podniku, příp. sjednocování postupů a cílů.

Setkání zástupců ekonomických útvarů státního podniku DIAMO

Pracovní jednání zahájila náměstkyně pro ekonomiku a personalistiku závodu GEAM, Ing. Simona Nagyová, která všechny účastníky přivítala a seznámila je s přípravným programem. Poté předala úvodní slovo náměstkyni ředitele s. p. pro ekonomiku, Ing. Jitce Prstkové, která přítomné přivítala a seznámila je s aktuálními informacemi týkajícími se financování v roce 2024 (postup uvolňování finančních prostředků ze státního rozpočtu, situace kolem Sberbank, převody bankovních účtů do ČNB).

První blok patřil zástupcům poradatelského závodu GEAM, který připravil prezentaci o historii a současnosti odštěpného závodu, včetně krátkého filmu zpracovaného k prezentaci činnosti. Účastníci byli seznámeni jak s historií týkající se hlubinného dobývání a zpracování uranové rudy, tak i se současností spojenou se zajišťováním provozu

Podzemního výzkumného pracoviště (PVP) Bukov na Dole Rožná I, čištěním odkalištních vod a strojírenskou činností na Chemické úpravně, geologickým průzkumem na Zlatých Horách či nově převzatou likvidací ropoplynových sond na středisku Hodonín.

Druhý blok patřil prezentacím ostatních odštěpných závodů, které nás provedly svou aktuální činností. Ing. Cempírek byl průvodcem aktivitami závodu TÚU, P. Prchalová činností závodu ODRA včetně informací o počtu zpracovávaných sociálních dávek, Bc. Klimesová činností závodu HBZS, Ing. Kuželová činností a aktivitami závodu PKÚ, Ing. Plavcová rokem 2023 na závodě SUL a Ing. Wizur činností a splněnými úkoly závodu DARKOV v roce 2023.

Třetí, poslední blok, byl rezervován pro zástupce ředitelství státního podniku a byl zaměřen na po-

skytnutí provozně ekonomických informací a připravovanou reorganizaci státního podniku v roce 2024. Poslední blok zahájila Ing. Cempírková rozsáhlou prezentací týkající se roční účetní závěrky za rok 2023, změn v nepeněžních benefitech poskytováných zaměstnancům státního podniku, stručného přehledu a harmonogramu úkolů spojených s připravovanou reorganizací státního podniku a zřízením nových závodů za oblast účetnictví. Na její prezentaci pak navázali další kolegové z ředitelství státního podniku, Mgr. Churáňová s přehledem finančních zdrojů a dotací, Ing. Pánek s informacemi o připravovaných změnách v užívání kolokových známek a jiných způsobů úhrad správních poplatků.

První jarní den přivítali účastníci v pohodové atmosféře setkání v areálech závodu GEAM. Nejprve zhlédli skvělou prezentaci a výklad Ing. Vinklera o historii dobývání uranu na ložisku Rožná a byli podrobně seznámeni s výstavbou a provozem PVP Bukov. Dále pak navštívili provoz Chemické úpravny, kde je Ing. Navrátilová a Ing. Ježová seznámily s technologií čištění vod, a prohlédli si areál provozu včetně odkaliště K I.

Po skončení oficiálního programu byl účastníkům nabídnut výborný oběd v závodní jídelně odštěpného závodu a došlo na srdečné loučení se všemi účastníky, které bylo pro mnohé skutečným rozloučením, vzhledem k chystané reorganizaci státního podniku.

Chtěla bych touto cestou poděkovat paní náměstkyni Ing. Prstkové za možnost zrealizovat toto setkání ještě ve stávajícím složení. Všem účastníkům jednání bych chtěla ještě jednou poděkovat za skvělou atmosféru a přípravu zajímavých prezentací, a to i v této komplikované době. ■

Ing. Simona Nagyová
náměstkyně pro ekonomiku
a personalistiku
o. z. GEAM

Báňští záchranáři z Polska navštívili závod HBZS

Prohlídka záchranné stanice

Důl Marcel (Kopalnia Wegla Kamiennego) je činný černouhelný důl nedaleko českých hranic u města Radlin ve Slezském vojvodství, přičemž historie dolu se píše již v 19. století. Byli jsme proto velmi potěšeni, když nás oslovili báňští záchranáři z tohoto dolu, abychom si vyměnili vzájemně zkušenosti.

V pátek 1. března v odpoledních hodinách dorazili polští záchranáři na závod HBZS a strávili jsme spolu téměř čtyři zajímavé hodiny. Ač je polský jazyk cizí řečí, dlouhodobá spolupráce s polskými kolegy nás naučila velmi dobře komunikovat. Kolegy jsme provedli celou naší hlavní báňskou záchrannou stanicí. Začali jsme ve výjezdových garážích s ukázkou zásahové techniky a vozidel, poté jsme se přesunuli do sektoru dýchací techniky a následoval cvičný polygon, jinak řečeno dýmnice – pro mnohé záchranáře „peklo na zemi“. Následně naše cesty vedly do laboratoře měřicí techniky, kde jsme představili i nově pořízenou

kameru na dálkový přenos ve velkých hloubkách. Nakonec jsme kolegy pozvali do zasedací místnosti, kde jsme debatovali nad taktikou provádění záchranářských zásahů v podzemí. Diskuse to byla velmi zajímavá, působivá a plodná, protože výměna zkušeností je vždy pozitivní a přínosná.

Velmi děkujeme za návštěvu polských kolegů a těšíme se na další spolupráci.

Zdař Bůh!

Ing. Jaroslav Provázek
a Ing. Petr Zielinski, o. z. HBZS
Ing. Václav Dorazil, PhD.
o. z. ODRA

Vědecká návštěva inspektorů MAAE do uranových dolů

Ve dnech 19.–21. 3. připravili zaměstnanci Mezinárodního školicího střediska WNU SUP první letošní kurz pro zahraniční odborníky. Tentokrát se jednalo o vysoce prestižní akci pro inspektory „Safeguards“ z Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) ve Vídni. Náplní jejich práce jsou inspekce a posuzování bezpečnosti provozů, ve kterých se nakládá s jadernými materiály. Mimo jiné mají za úkol dohlížet, aby byla například produkce uranu vedena mírovým směrem, aby nedocházelo k utajené těžbě, zpracování a obohacování, což by mohlo vést ke zneužití pro válečné účely. 20 inspektorů z řad MAAE pak doplnili 2 inspektori Státního úřadu pro jadernou bezpečnost (SÚJB) a jeden specialista z Jaderné elektrárny Temelín. Kurz byl sice jen třídní, ale o to více nabitý informacemi, neboť i přes pokročilou fázi sanací jednotlivých lokalit může státní podnik DIAMO stále nabídnout nejen výrobní technologie produkující uranový koncentrát, ale také dosud nezlikvidované podzemí bývalého hlubinného uranového dolu.

Celá vídeňská skupina přijela vlakem na hlavní nádraží v Praze. Odtud jsme ji dopravili do Stráže pod Ralskem na ředitelství podniku, kde jsme zahájili teoretickou část. Účastníci vyslechli nejen prezentace o aktivitách státního podniku DIAMO, včetně filmu o likvidaci následků těžby uranu chemickým vyluhováním na závodě TÚU, ale i odbornou přednášku o činnosti inspektorů SÚJB v rámci České republiky.

Druhý den kurzu byla na programu návštěva právě závodu TÚU, kde na účastníky čekala prohlídka lokalit a procesů sanace a lik-

vidace po chemické těžbě uranu s odborným výkladem. S ohledem na zaměření celé skupiny byla nejdůležitějším bodem celého dne prohlídka chemické stanice. Technologií jsme prozkoumali opravdu zevrubně, počínaje halou sorpce a eluce, přes proces srážení až po sušárnu uranového koncentrátu. Rád bych touto cestou poděkoval kolegům ze závodu TÚU Ing. Týkalovi, Ing. Kopincovi a panu Jiráskovi za pomoc při vysvětlování všech detailů technologických procesů a odpovědi na zvědavé dotazy účastníků. Speciál-

ní dík patří i RNDr. Neubauerovi, který zajistil hladký průběh exkurze z hlediska radiační ochrany a návštěvy kontrolovaného pásma. Program dne jsme završili v areálu neutralizačních stanic a odkaliště, kde se zahraniční specialisté dozvěděli informace o technologii neutralizace kyselých roztoků. Na úplný závěr exkurze jsme vystoupali na plošinu stripovací kolony, odkud se nám otevřel výhled na odkaliště a okolní krajinu. Poté se celá skupina přesunula do oblasti Dolní Rožinky.

Závěrečný den měl opět velmi nabitý program tentokrát na závodě GEAM. V areálu Dolu Rožná I na nás čekal Ing. Násir, Ph.D., nejprve s prezentací o historii dolu a poté i s odbornou exkurzí do podzemí. Účastníci kurzu nejprve sfarali na 1. etapu Podzemního výzkumného pracoviště Bukov a následně se přesunuli na ražbu 2. etapy laboratoře. Právě návštěva 12. patra bývalého uranového dolu v hloubce téměř 600 m byla jedním z největších zážitků i pro zkušené inspektory. Následovala návštěva bývalé Chemické úpravny, kde už bohužel zahájené demoliční práce

Inspektori MAAE během výkladu o procesu sušení uranového koncentrátu ve Stráži neumožňují vidět celý proces zpracování uranových rud. I tak byla návštěva těchto areálů, následných technologií čištění vod a odkaliště pro účastníky velmi zajímavá. I tady bych rád poděkoval všem, kteří nám návštěvu na závodě GEAM zajistili, především již zmíněnému Ing. Násirovi, Ph.D., a také Ing. Navrátilové, která se nám ve-

Ing. Vojtěch Vokál
specialista – mezinárodní spolupráce, ŘSP

Spolupráce s Českou zemědělskou univerzitou v Praze

Odběr vzorků na lokalitě

Za doprovodu dohlížející osoby podniku DIAMO, Mgr. Čermáka, navštívili 19. března pracovníci České zemědělské univerzity v Praze (ČZU), paní profesorka Száková a pan profesor Tlustoš z katedry agroenvironmentální chemie a výživy rostlin, lokalitu Zadní Chodov za účelem odběru vhodných vzorků zeminy a sedimentů.

Kolegové z ČZU se dlouhodobě zabývají metodami sanace půdy kontaminované různými polutanty včetně radionuklidů. Současným cílem experimentu je ověřit účinnost takzvané fyto-mykoremediace pro přírodní radionuklidy v modelových podmínkách, kdy se do půdy přidávají organické ky-

seliny, které pak pomáhají uvolnit radionuklidy do půdního roztoku a vhodné rostliny pak mohou takto mobilizované radionuklidy z půdy vyextrahovat a postupně snížit jejich obsah v půdě. Pro tyto experimenty je ovšem zapotřebí půda se zvýšeným a dobře popsáním obsahem přírodních radionuklidů, která byla pro tyto potřeby poskytnuta z mokřadu na Zadním Chodově, do kterého vytéká důlní voda z ložiska po těžbě uranu. Případné pozitivní výsledky mohou být dále aplikovány v praxi a mohou tak zefektivnit zajištění sanací vhodných lokalit. ■

Mgr. Martin Čermák
vedoucí oddělení BOZP
o. z. SUL

Propad ve vilové čtvrti v Chomutově

Těsně před koncem loňského roku došlo k propadu části zahrady u rodinného domu ve vilové čtvrti v Chomutově. Propad ohlásila majitelka pozemku s žádostí o naléhavé řešení vzniklé situace. Podle databáze České geologické služby (ČGS) leží tento pozemek na poddolovaném území „Chomutov II-Černý vrch“, kde je podle historických záznamů evidována těžba hnědého uhlí.

Z podnětu Ministerstva životního prostředí, které ze zákona řeší nebezpečné stavy na starých důlních dílech, provedli naši báňští záchranáři ze ZBZS Libušín havarijní zásah, jehož hlavním cílem bylo prozkoumání, zdokumentování a dočasné zabezpečení propadu. Na povrchu měl propad nepravidelný elipsovitý profil o rozměrech cca 2,5 × 3,5 m a hloubka propadu byla cca 5,0 m, okraje propadu byly zatrháné. Místo propadu překryli záchranáři dřevěným povalem o rozměrech 5,0 × 5,0 m a ohraničili výstražnou páskou se zákazovou tabulkou. Poté provedli kamerový průzkum, ze kterého bylo patrné, že v hloubce cca 2,0 m se propad na severní straně rozšiřoval směrem k oplocení pozemku, a na dně propadu byla viditelná vodní hladina. V jižní stěně propadu, v hloubce cca 1,8 m, bylo částečně obnaženo potrubí nízkotlakého vedení zemního plynu. Jednalo se zjevně o havarijní stav a zřejmé ohrožení obecně chráněných zájmů, proto bylo nutné neprodleně zahájit práce ve spolupráci s pracovníky Ministerstva životního prostředí na přípravě projektové dokumentace pro zabezpečení díla.

Před vlastním zahájením prací provedl autorizovaný statik pasportizaci blízkých stavebních objektů. Do prostoru nevyplně-

ho propadu záchranáři instalovali 4 ks injektážních jehel. Prostor propadu poté vyplnili zpevněným zásyrovým materiálem cca 1,8 m pod úroveň okolního terénu. Dále museli tento prostor doplnit zpevněným zásyrovým materiálem z důvodů přítomnosti inženýrských sítí. „Po zaplnění propadu jsme odstranili provizorní dřevěný poval, následovat budou injektážní práce, kterými zpevníme a stabilizujeme rozvolněné horniny pod vrstvou zpevněného zásyru a terén vyrovnáme zeminou do původní úrovně povrchu. Na pozemku

mezi propadem a rodinným domem provedeme vrtný průzkum pro ověření případné přítomnosti volných pozemních prostor v navazujících důlních dílech. Po zdokumentování vrty a zjištění podzemní prostory vyplníme zalitím cementojílovou směsí“, uvedl Ing. Jiří Kostinec, vedoucí oddělení přípravy a realizace zakázek střediska ZBZS Libušín.

Po dokončení zabezpečovacích prací kolegové pracoviště uklidí a znovu provedou pasportizaci blízkých stavebních objektů, aby mohli doložit, že nebyly v průběhu prací poškozeny. Dotčené pozemky včetně přístupových cest uvedou do řádného stavu a předají je zpět vlastníkům. ■

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

Propad na zahradě rodinného domu

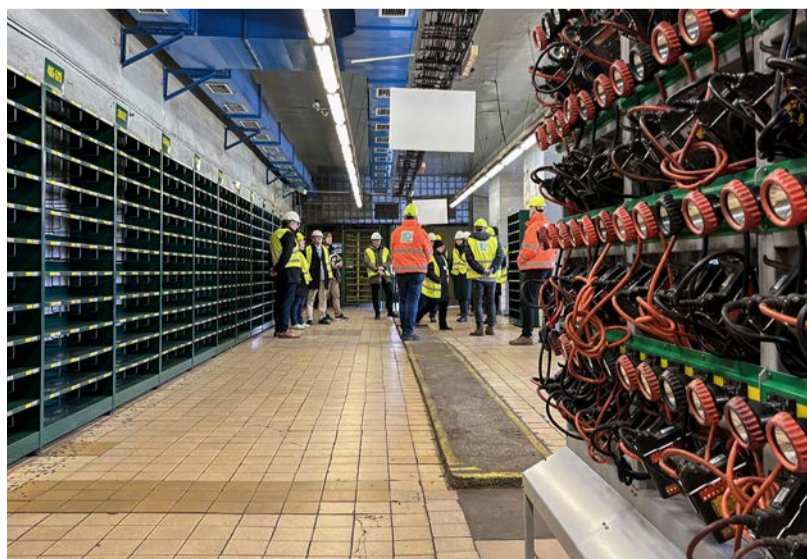
Důl ČSA v Karviné chtějí památkáři zapsat na seznam kulturních památek

Zástupci Památkového ústavu, Ministerstva kultury, Ministerstva financí a Moravskoslezského kraje se v březnu zúčastnili ohledání na Dole ČSA v Karviné, kde těžba černého uhlí skončila v únoru 2021.

V rámci správního řízení si prohlédli budovy i zařízení bývalého černouhelného dolu, který chtějí právě památkáři zapsat na seznam kulturních památek. Důl Československé armády je z historického pohledu výjimečný. Vznikl po 2. světové válce sloučením menších provozů a podle památkářů je nutné zachovat alespoň jeho část. Návrh za prohlášení za kulturní památku zahrnuje celé jádro dolu,

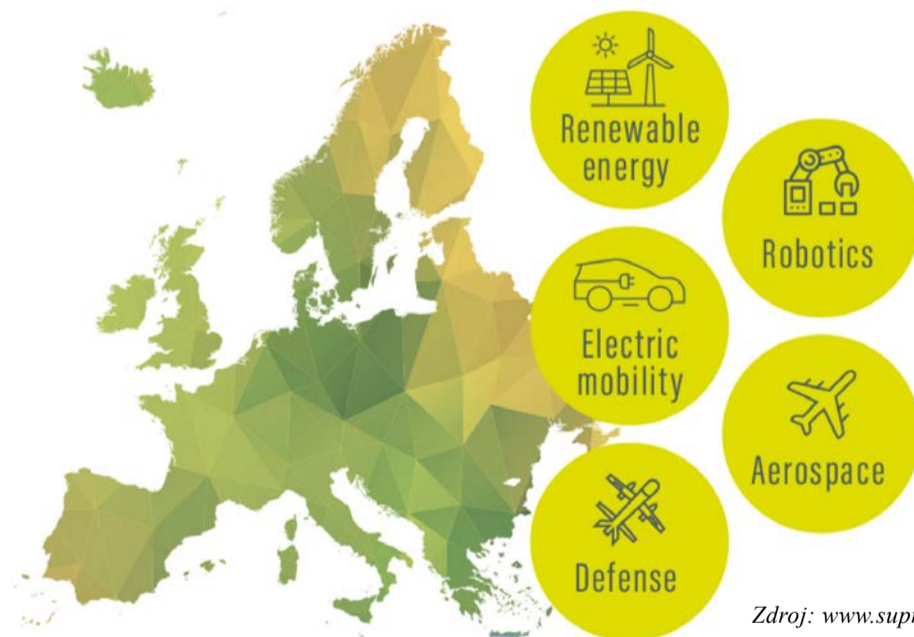
to znamená dvě těžní věže ze tří, administrativní budovy, úpravárenské provozy a také elektrárnu, která na důl navazovala. V dubnu se pak na Ministerstvu kultury uskutečnilo další jednání. O lokalitu bývalého černouhelného dolu projevil zájem MUSEum+, které by si tam chtělo zřídit své detašované pracoviště. MUSEum+ je národní muzejní instituce, která uchovává, prezentuje a interpretuje industriální dědictví. Zaměřuje se na oblast Moravskoslezského kraje, který chce jako výjimečný příklad průmyslové éry ukázat v evropských a globálních souvislostech. ■

Tomáš Indrei
odbor komunikace, ŘSP

Prohlídka lampovny na Dole ČSA v Karviné

DIAMO je členem projektu SUPREEMO

Zdroj: www.supreemo-project.eu

Ve dnech 30. a 31. ledna 2024 se poprvé v Bruselu sešlo konsorcium projektu SUPREEMO, aby zahájilo společnou práci. Konsorcium tvoří přední evropské výzkumné organizace, univerzity a zástupci těžebního a zpracovatelského průmyslu. DIAMO je hrdým členem projektu, kde uplatňuje své bohaté zkušenosti z hydrometalurgie a s nakládáním s materiály obsahující přírodní radionuklidy.

Projektu bylo přiděleno 6,4 milionu EUR z programu Evropské unie pro výzkum a inovace Horizon Europe a 659 000 EUR od United Kingdom Research and Innovation na posílení vedoucího postavení evropského průmyslu a posílení autonomie v kritickém strategickém hodnotovém řetězci a zajištění bezpečných dodávek surovin. Projekt SUPREEMO bude těžit ze znalostí získaných z předchozích projektů výzkumu a vývoje – SecREEts, SUSMAGPRO, Enviree, Eurare, REE4EU –

k vytvoření prvního udržitelného a odolného předkomerčního evropského hodnotového řetězce prvků vzácných zemin (REE). Partneři SUPREEMO mají za cíl vyvinout udržitelné, nákladově konkurenceschopné technologie zpracování, rafinace a výroby permanentních magnetů s obsahy prvků REE odpovědným způsobem, v souladu s místními a mezinárodními bezpečnostními předpisy. Vyvinutá řešení podpoří vedoucí postavení evropského průmyslu a posílí autonomii v kri-

tickém strategickém hodnotovém řetězci a zajistí bezpečné dodávky surovin. Navzdory dostupnosti relativně bohatých zdrojů v Evropě jsme stále téměř 100% závislí na dovozu vzácných zemin ze třetích zemí. Ačkoli v současnosti v Evropě neexistují žádné aktivní těžební projekty pro vzácné druhy vzácných zemin, má tento kontinent obrovský potenciál je prozkoumat. Známé je více než 60 výskytů a nalezišť REE (nejznámější se nacházejí v Grónsku, Švédsku a Norsku).

DIAMO usiluje o stanovení průzkumného území na Rakovnicku, aby prověřilo surovinový potenciál České republiky pro budoucí generace. ■

Ing. Ladislav Pašek, Ph.D.
vedoucí odboru hornictví, ŘSP

PŘÍSPĚVKY Z NAŠICH ŘAD

Malování výšivkou

Naše kolegyně pracuje na středisku Kladenské doly, které patří pod odštěpný závod PKÚ, na pozici referentky provozu. Vyřizuje požadavky, inventury a různou další administrativu pro své kolegy. Ve volném čase se věnuje vyšívání, což je technika, která patří k nejstarším a nejrozšířenějším technikám ručních prací. Zrodila se před mnoha tisíci lety v Indii a Egyptě jako ozdoba oděvů nebo zpevnění látek.

Odkdy se, Šárko, věnuješ vyšívání?

Už od dětství, protože k vyšívání mě vedla babička, která mě všechno naučila.

Co prvního jsi vyšila?

Dříve bývaly předtisknuté vzorky na látku, např. ubrusy, dečky pro vyšívání křížkového stehu nebo plného stehu. Mým prvním vyšitým obrázkem bylo ovoce, okolo kterého je ještě ušita tzv. ažura. Tenhle obrázek mám doma dodnes na památku.

Šárka Dvořáková

Jakou vyšivací techniku používáš? A vyšíváš podle předlohy?

Já se věnuji vyšívání tzv. křížkového stehu. Kupuji si celé vyšivací sady, ve kterých je papírová předloha, látka, jehla a vyšivací bavlnky. Vzor se přenesne na vyšivací látku tak, že se musí jednotlivé křížky napočítat, abych je správně umístila. Vzor se vyšívá od středu na vnější strany.

Kolik stehů – křížků musíš vyšít na běžný polštářek?

Můj poslední obrázek jich má 70 000. Obrázek na polštářek, který teď vyšívám má 4 000 křížků. Největší výšivku jsem vyšívala 3 roky a ta má 220 000 křížků.

Vyšíváš také na zakázku?

Vyšívám pouze pro rodinu a kamarády, protože tuhle ruční práci nikdo nezaplátí. Většinou jsou to polštářky, obrázky do rámečků, vánoční ozdoby apod. Vyšívám obrázky na oblečení mým vnoučátkům, ale ta jsou ještě malá, takže výšivku někdy vyšívám déle, než jak dlouho to oblečení děti nosí. Spolupracuji taky s různými charitativními organizacemi, dětským domovem pro postižené děti nebo nemocnicí. V minulosti jsme pro ně i s kamarádkami – vyšivačkami vyšily např. Ladovy obrázky nebo různá zvířátka, ze kterých pak mají děti radost. Obrázky lze vyšít i na plastovou kanavu, která se nalepí na magnet. Dětské lékařské potmě rozdávat dětem místo papírového obrázku.

Vím, že se také zúčastňuješ vyšivacích víkendů. Jak to probíhá?

Ano, dvakrát ročně jezdím s kamarádkami, které také vyšívají, na 5denní pobyt do Velkého Dářka, kde vyšíváme, předáváme si zkušenosti a připravujeme si různou zábavu. Máme zde k dispozici velký sál, kde na stolech rozložíme svou práci a je to pro nás velký

Výšivka s 220 tis. křížky

odpočinek. Dokonce jsme přivedly k vyšívání i majitelku penzionu, ve kterém bydlíme.

Co všechno je k vyšívání potřeba?

Dnes je možné vybírat z mnoha druhů materiálů. Dříve se vyšívalo na dírkovanou látku s názvem kanava nebo perlička, dnes se nejčastěji používá Aida různé hustoty, podle počtu křížků. Je možné vybírat také z nepřeberného množství bavlnek. Možná si z dětství někdo bude pamatovat dřevěný kruh, na kterém vyšívaly naše babičky, ten stále používám, ale je možné pou-

žít i různé druhy plastových napínaných držáků a otočných stojanů.

Účastníš se také setkávání s dalšími vyšivačkami?

Ano, jezdím do Prahy, kde se schází společnost stejně zaujatých žen, ale i mužů. Na těchto srazech si předáváme zkušenosti, ukazujeme si své výtvořky a radíme si.

Jakým dalším technikám ručních prací se ještě věnuješ?

Na Velikonoce vyšívám velikonoční vajíčka, což jsou polystyrenová vajíčka, která jsou potažena vyšivanou látkou a mašličkami.

Vyšívání je velmi drobná práce. Kolik času mu věnuješ?

Vyšívání mě hrozně baví, protože se z pár křížků vyklubou obrázky a když udělám poslední křížek třeba v oku, to oko se najednou dívá a ožije. Těším se na to, že si každý večer sednu k televizi a vyšívám. Taky jezdíme s manželem na ryby, on chytá a já sedím vedle něj a vyšívám.

Děkuji za rozhovor.

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

9. ročník střeleckého závodu o Putovní pohár ředitele o. z. TÚU

V sobotu 23. března se na střelnici ve Skalici u České Lípy konal již 9. ročník střeleckého závodu o Putovní pohár ředitele o. z. TÚU. Na střelnici jsme se sešli v počtu téměř tři desítek závodníků. Část z nich jsou držitelé zbrojního průkazu a ostatní závodníci jsou střelci „amatéři“, kterým jsme po nezbytném seznámení zapůjčili své zbraně. Během střelby jsme důsledně dohlíželi na bezpečné zacházení s nimi.

Soutěžící při plnění jedné z disciplín

Počasí tentokrát bylo mírně nepříjemné. Drobně pršelo a foukal chladnější vítr. Tradičně jsme střelili dvě disciplíny: mířenou v počtu 5 a 20 ran z dlouhé zbraně, pušky v ráži 7,62 × 39 a jedna v ráži .223 Remington. Stejný počet ran z krátké zbraně, většinou služební pistole v ráži 9 × 19 Luger a dvou revolverů v ráži .38 Special.

V kategorii žen v disciplíně dlouhá zbraň vyhrála Martina Loužeczká, druhá byla Květa Urbanová a na třetím místě se umístila Věra Makalová. V disciplíně krátká zbraň vyhrála Martina Loužeczká, druhá byla Květa Urbanová a třetí byla Daniela Dvořáková. V kategorii mužů v disciplíně dlouhá zbraň vyhrál Martin Lišaník, druhý byl Petr Cmunt a na třetím místě se umístil René Jech. V disciplíně krátká zbraň vyhrál Leoš Novák, druhý byl Petr Cmunt a třetí místo patřilo Miroslavu Makalovi. Po sečtení výsledků z dlouhé a krátké zbraně jsme zjistili, kdo tentokrát získá putovní pohár ředitele

o. z. TÚU pro rok 2024. Celkovým vítězem závodu se stal Petr Cmunt, druhé místo obsadil Martin Bartoniček a třetí místo obsadil René Jech. Další v pořadí následovali s velmi těsným odstupem a mnoh-

dy opravdu každý jednotlivý bod znamenal změnu v umístění. Z pohledu letošních výsledků stojí zcela jistě za zmínku úctyhodný nástřel 199 bodů z 200 možných Martina Lišaníka z dlouhé zbraně. Rovněž pěkné výsledky Martiny Loužeckové, která z dlouhé zbraně nastřílela 185 bodů a z krátké zbraně 188 bodů. Těmito výsledky v kategorii žen zvítězila.

Závěrem bych rád poděkoval základní odborové organizaci o. z. TÚU za pomoc s pořádáním závodu, hlavně Vildovi Váلكovi za přípravu skvělého občerstvení, dále Sportovní střeleckému klubu Skalice u České Lípy za pronájem střelnice a aktivní pomoc se zajištěním závodu a všem zúčastněným za dobrou náladu a jejich účast na závodech. Rovněž bych rád poděkoval zástupci vedení závodu TÚU, náměstkovi Mgr. Vladimíru Ekeretovi, za jeho účast na závodech a součinnost při vyhlášení výsledků a předávání medailí. Doufám, že se sportovní střelecké přátelské setkání opět vydařilo a všichni si to náležitě užili.

Stanislav Vágner
spoluorganizátor závodu

Vítězové dlouhé zbraně, zleva: Petr Cmunt, Martin Lišaník a René Jech

Hornický ples

Slavnostní zahájení plesu

Na počátku března uskutečnil Hornicko-historický spolek pod Ralskem tradiční hornický ples v kulturním domě ve Stráži pod Ralskem, který navštívilo na 275 hostů, což je nejvíce v historii pořádání hornických plesů ve městě. Již se stalo tradicí, že ples navštívují zahraniční přátelé ze Slovenska, Polska a Německa, nejinak tomu bylo i letos a ve Stráži pod Ralskem strávili přátelé celý víkend.

Přípravy plesu začaly několik měsíců předem, přičemž i náš spolek inovoval a návštěvníky plesu vítaly působivé postavičky permoníčeků – strážců dolů a podzemí, které pro spolek vyrobila Monika Penzová z ředitelství státního podniku a velmi se hostům líbily.

Již při uvítání měli hosté možnost ochutnat tradiční hornické pití – hornickou vjalku a ženy navíc dostaly malý sladký dárek. Ples započal slavnostním průvodem hornických spolků, hosty přivítal předseda spolku a poté začala skvělá hornická zábava trávající do dvou hodin do rána. Bál byl doplněn každoročním fotokoutkem, velkou tombolou, občerstvením ve formě rautu, tradičním pivním soubojem a předpůlnočním vystoupením pole dance – tance na tyči. Skvělou tanečnicí hosté odměnili bouřlivým

potleskem, přičemž tanec na tyči mohli vyzkoušet i hosté plesu. Nabídky využili dva statní jedinci z řad horníků, kteří vyzkoušeli fyzikální zákony a pevnost materiálu, a našťastí tyč vrátili v původním stavu. Během večera zazněla několikrát krásná hornická karmína „Kamarádi, dolů sfárejme“ v podání členů hornických spolků, která vždy zaujme publikum a je každoroční součástí plesu.

Hornický ples není okázalý a v tombole nehrajeme o drahé zájezdy či auta. Je však realizován s hornickým srdcem a s obdivem k těžkému hornickému řemeslu a k hornickým tradicím, kdy v tombole nesmí nikdy chybět model auta TATRA či stavební techniky. Je zajímavé, že modely vždy udělají obrovskou radost, zejména mužskému pokolení plesu.

Velmi děkujeme báječným hostům, členům zúčastněných hornických spolků, sponzorům a státnímu podniku DIAMO. Zvláštní poděkování náleží Akademii Vězeňské služby ČR za vstřícnost a možnost ubytování zahraničních hostů. Již nyní se těšíme na hornický ples 2025.

Zdař Bůh!

Za Hornicko-historický spolek pod Ralskem Václav Dorazil

Návštěva České inspekce životního prostředí

Ředitel České inspekce životního prostředí JUDr. Ing. Petr Bejček spolu se svými kolegy a zástupci Ministerstva financí ČR, navštívili náš odštěpný závod TÚU ve Stráži pod Ralskem.

V rámci návštěvy si všichni zúčastnění vyslechli odbornou prezenta-

ci o činnosti závodu a prohlédli si unikátní sanační technologie, včetně skladu chlórů a nové stanice Závodní báňské záchranné služby. ■

Ing. Mgr. Martin Klátíl
zástupce ředitele o. z. TÚU

Prohlídka sanačních technologií

Činnost laboratoře v Horním Slavkově

V malebném lesním prostředí mezi Loktem nad Ohří a Horním Slavkovem se nachází čistírna důlních vod (ČDV) závodu SUL, která má svou provozní laboratoř.

Náplní práce paní laborantky je analyzovat vstupní vodu, která je přiváděna z dolů po těžbě uranových rud a z důlních děl po bývalých Rudných dolech, a především kontrolovat kvalitu vyčištěné vody vypouštěné do potoka Dlouhá stoka. Dále provádí stanovení objemové aktivity radia, koncentrace uranu a železa, stanovuje pH,

mangan, sírany, rozpuštěné a nerozpuštěné látky.

Laborantka také měří povrchovou kontaminaci kontejnerů, v nichž jsou odváženy kaly do propadlin Schnódovy pně a dle požadavků provozu i měření povrchové kontaminace materiálů vyvážených z objektu ČDV.

Laboratoř i svou činností přispívá k zachování krásné okolní přírody. ■

Ing. Stanislava Dvořáková
vedoucí oddělení laboratoře
o. z. SUL

Laborantka při práci v laboratoři

30 let od posledního huntu na Dole Kateřina v Radvanicích

Setkání pamětníků k 30. výročí ukončení těžby

Pro nás, bývalé horníky a báňské techniky, kteří věnovali řadu let fáraní do podzemí ve Východočeském revíru, byl 1. duben 1994 dnem, bohužel nikoli aprílovým, kdy jsme na Dole Kateřina v Radvanicích vytáhli poslední hunt s uhlím, a tím skončila více jak 400 let trvající těžba černého uhlí ve Východočeském revíru, a dá se říci, že nejdelší v historii Československa.

Montanista Václav Jirásek, který si vede pečlivé záznamy, by mě doplnil, že uhlí v huntu pocházelo z porubu 4/524. Celkem v revíru bylo za dobu existence vytěženo cca 62 mil. tun uhlí.

Život plyne rychle, prvních dvacet let jsme se vzpomínali z tohoto šoku, prováděla se likvidace důlních děl, řešilo se životní prostředí, a to zejména důlní voda a hořící halda v Radvanicích. Kromě toho více jak 300 opuštěných důlních děl. Jako funkční dodnes přežila pouze Báňská záchranná stanice v Odolově s 25 členy a v Trutnově malé 7členné středisko, které bylo organizačně začleněno nejprve pod státní podnik PKÚ a nyní pod státní podnik

DIAMO, jako jediný podnik zajišťující důlní činnost v ČR.

Poprvé se podařilo upořádat vzpomínkovou akci po 20 letech, na které jsme si jako horničtí patrioti v regionu slíbili, že za 5 let se opět sejdem. I druhé setkání se podařilo uspořádat, kromě vzpomínek jsme se z úst pozvaných dozvěděli i aktuální novinky z oblasti hornictví. Po dalších 5 letech to nebylo lehké, návrh setkání včetně variant jsem podniku DIAMO přednesl již v listopadu, neboť to bylo pro podnik nové, po začlenění PKÚ a tím i VUD.

Jak se říká, konec dobrý, vše dobré. Bohužel řada bývalých havířů a techniků se již tohoto data nedožila. S ohledem na svátky

velikonoční jsme aprílové datum 1. dubna změnili na 4. dubna. Zahájení vzpomínkové akce proběhlo u monumentu na zhlaví zasypané jámy Dolu Kateřina II, vyhloubené 1 041,5 m, a která byla v provozu pouze 8 let. Úvodem zazněla hornická hymna a poté krátké proslovy. Drobné mrhnutí nám cestu do bývalého kulturáku v Radvanicích urychlilo. Na akci se sešlo zhruba 50 přítomných, nechyběli kromě zástupců podniku DIAMO, VUD a ZBZS Odolov ani zástupci samospráv, včetně pana senátora Sobotky za Vrchlábí. Přítomen byl i předseda OS PHGN pan Palička a další. V první části byly promítnuty obrázky z VUD, poté podniku DIAMO, následovala prezentace ZBZS Odolov a nakonec pak za srdce beroucí stříhy z důlní činnosti a likvidace na bývalém Dole Kateřina vyrobené Vládou Dufkou. Oko nezůstalo suché, řekl by básník. Poté už následovala volná diskuze i výhledy v oblasti hornictví. Ing. Kábrt hornickou činností a investice v revíru doplnil. Po obědě ještě část přítomných využila nabídku na prohlídku ZBZS Odolov. Řediteli podniku DIAMO, Ing. Kašparovi, řediteli závodu TÚU, Ing. Klátilovi a jeho náměstkovi Mgr. Ekertovi patří poděkování, my místní máme k tomuto místu srdcový vztah a věříme, že i mladší generace na hornictví nezapomene. Tak zase za 5 let?

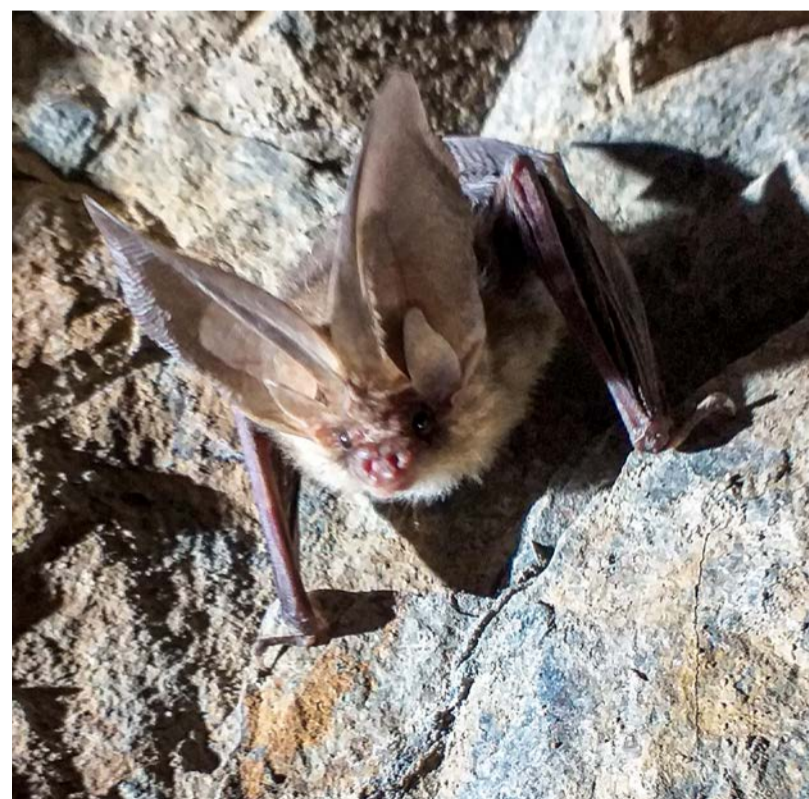
Zdař Bůh! ■

Ing. Michael Polák
emeritní ředitel VUD s. p.

Sčítání netopýrů v opuštěných důlních dílech ve správě závodu SUL Příbram

Již po několikáté proběhlo na přelomu ledna a února sčítání netopýrů v opuštěných důlních dílech ve správě DIAMO, závodu SUL Příbram. Tato akce se konala ve spolupráci s několika organizacemi, jako je Správa Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava, středočeská Agentura ochrany přírody a krajiny, Chráněná krajinná oblast Český les a Hornické muzeum Příbram.

Pravidelně se navštěvuje štola Dlouhý tah (Lange Zug) ve Stříbrě, která je díky zimovišti netopýra černého (*Barbastella barbastellus*) zařazena jako evropsky významná lokalita v rámci soustavy NATURA 2000. Letos poprvé jsme s RNDr. Bufkou „profárali“ štolu č. 2 v Daměticích, kde letos zimuje na této lokalitě poměrně vzácný vrápenec malý v počtu dvou kusů. Koncem února nás kontaktoval zoolog Hornického muzea v Příbrami, Mgr. Fišer, že v odpadní štolě dolu Drkolnov, krom obvyklých netopýrů, „zimuje“ i zmije, která byla částečně stočena ve skulině mezi kamennou výztuží tohoto důlního díla. Počty netopýrů se na těchto lokalitách pohybují do padesáti kusů, ale je pravděpodobné, že v takto rozsáhlých podzemních

Netopýr ušatý v odpadní štolě na Drkolnově

prostorách není v lidských silách všechny netopýry najít a sečíst. Z jednotlivých zimujících druhů je třeba ještě zmínit hojně se vyskytujícího netopýra velkého, netopýra ušatého, netopýra řasnatého a vodního.

Tato akce je zpestřením v rámci kontrol opuštěných důlních děl, při

kterých se od odborníků – zoologů dozvíme vždy něco zajímavého z říše těchto létajících savců. ■

Petr Pastyrik
technický pracovník – oddělení
geologické, o. z. SUL